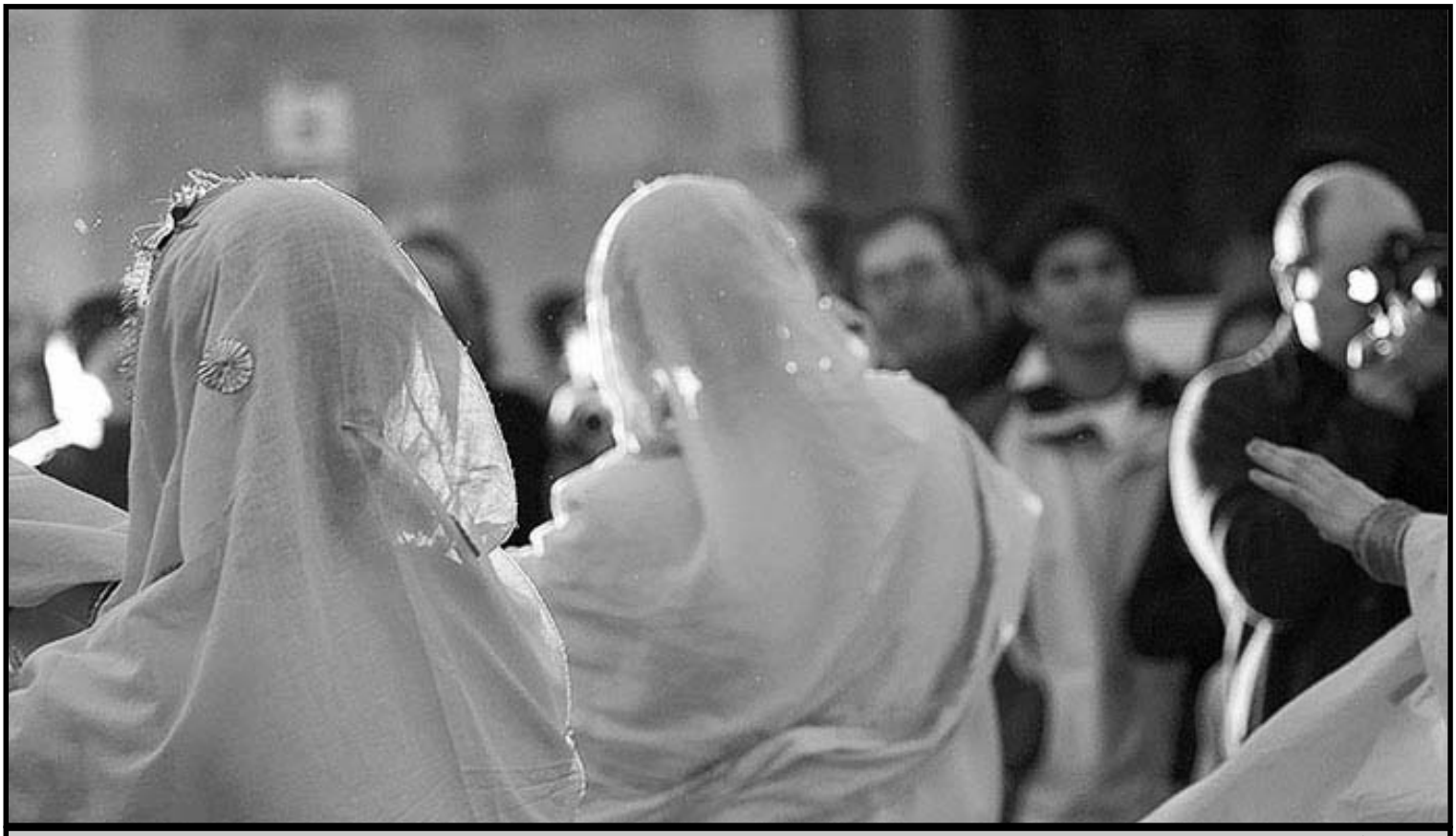
S í s i f o

Abril 2006
Número vuit

www.sisifo.es

Pineda de Mar
Exemplar gratuït

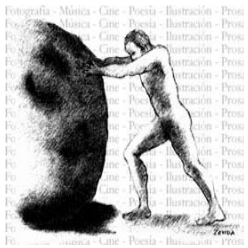

David Lladó — Ruleta rusa

Instants del temps

David Lladó | Ruleta rusa | *Instants del temps* — **Fotografia** | 1
Pilar Cobo | Rizomas | *Retorno a la inocencia* — **Filosofia** | 3
Adolfo Martín | DeGéneros | *Estiu blanc* — **Música** | 4
Iván Cantero | Molta merda | *Molta merda* — **Teatre** | 5
Albert Pérez | A solas con el mundo | *Preso de...* — **Poesia** | 6
Albert Lladó | Cronopios propios | *Prosa* — **Prosa** | 7
Ruben Fayos | Delirium tremens | *Rectificar* — **Il·lustració** | 8

Col·labora: Biblioteca M. Serra i Moret

Agenda cultural

redaccion@sisifo.es

Biblioteca M. Serra i Moret

Abril

Exposició de llibres rebuts per Sant Jordi
Lots de llibres de Pasqua. Del 3 al 18 d'abril. Vine a buscar el teu.
Dilluns, 3. A les 18 h. Lliurament de premis de l'activitat de foment de la lectura: Els rescatadors de llibres
Dimarts, 4. A les 16 h. Sessió d'iniciació a Internet. Cal inscripció prèvia
Dijous, 6. A les 18 h. Narració amb objectes: PicassOh!, a càrrec d'Ada Cusidó
Divendres, 7. a les 20.30h. Presentació del llibre: Gestual de Mireia Vidal-Conte. Presentació de l'acte a càrrec de Raimon Miranda i presentació del llibre a càrrec de Carles Duarte. Organitza Restauradors de Pineda de Mar
Dimarts, 11. A les 16 h. Sessió d'iniciació a Internet. Cal inscripció prèvia
Dimarts, 18. A les 16 h. Sessió d'iniciació a Internet. Cal inscripció prèvia
Divendres, 21 a les 18 h. Taller infantil. Cal inscripció prèvia. Per nens i nenes de 5 a 13 anys.
A partir del dia 21, obsequiarem als usuaris amb la Guia de Recursos Els racons més bonics del Maresme, confeccionada per les Biblioteques de la comarca del Maresme
Dimarts, 25. A les 16 h. Sessió d'iniciació a Internet. Cal inscripció prèvia
Dimecres, 26. a les 20.30 h. Trobada Club del lectura. Lectura de Pilar Prim de Narcís Oller.
Dijous, 27. a les 19 h. Conferència temàtica: El Bulling a l'escola, a càrrec de Nora Ethel Rodríguez, pedagoga.

Pilar Cobo
cobo@sisifo.es

Rizomas

Retorno a la inocencia

Mirarse fijamente al espejo, cara a cara, con el único fin de conseguir la despersonalización. El tiempo sólo el necesario, el justo para sentirnos extraños en nuestro propio ser. No os confundáis, no es el inicio de algún relato fantástico, ni ningún paso hacia un rito buddhista, sino una de las metodologías para poder llegar a ese estado neutral, de sinceridad auténtica, llamado epojé.

En la mayor parte del tiempo nos sentimos subsumidos en la superficialidad del mundo ordinario, arrastrados por una inercia que nos enajena hacia una naturaleza ya dada. Una realidad constituida por los prejuicios de cada conciencia, llevada al extremo por el summum de la cultura, que nos ciega por los convencionalismos, sin dejar paso a la reflexión. Actitud cómoda, por otra parte, pero marcada por una falta de, atrevámonos a decir, verdad. Por eso Husserl, creador de la fenomenología, propuso llegar hasta la realidad más sincera, gracias a la puesta entre paréntesis de la actitud natural, para así poder conseguir ese ansiado retorno al olvido, dejando a un lado las creencias cotidianas.

Aunque la realidad en sí o la pura objetividad siempre estará acotada por los límites de nuestra consciencia, pues el objeto como fenómeno de lo que está afuera y nuestra percepción actúan correlativamente, pues todo es un juego entre el yo y el no-yo, donde nuestra intención hacia X es el motor que dinamiza dicha correlación, muy a pesar de esa gran fe por la creencia al objeto real defendida por los científicos.

El fin consiste en dar un paso más de nuestra visión habitual, para conseguir la desontologización de lo dado y así acabar con ese nada nuevo bajo el sol que esconde tras de sí funestas actitudes. En resumidas cuentas, olvidar que sabemos algo para poder aprehender de nuevo.

aviso: experiencia no apta para adultos

Adolfo Martín
martin@sisifo.es

DeGéneros

Estiu blanc

Dels flaires orientals de "white summer" a la genial psicotropia de "dazed and confused". De la sorprenent senzillesa harmònica de "stairway to heaven" a la duresa de "black dog". Jimi Page, i per extensió Led Zeppelin, ha esbrinat com fer original la recurrència, com combinar estils distants i convertir aquesta combinació en un de propi i autòtrof.

Page sempre ha definit llur tècnica com "poc neta", pobre consideració coneixent la trajectòria del guitarrista. Abans d'adherir-se a la formació que el va fer famós, Page va ser un dels pocs intèrprets que participaren en la major part de les grabacions rellevants del seu temps com a jove músic d'estudi. Llur millor època arribà amb Led Zeppelin, amb qui va poder aprofitar tot el seu potencial creatiu i composar algunes de les peces més versionades, i per més gent admirades, de la història a curt termini de la música.

Ara mateix estic escoltant "white summer", esperant que arribin la inspiració i la creativitat. Que es fa quan arriben? Afinar la guitarra en Re onzena quarta suspesa i alternar frenèticament púa i dits, fent així que l'amplificador transmeti un missatge imnòtic que obliga al diafragma a deixar-se de moure. Una melodia suau s'escapa d'entre l'amalgama de corxeres i semicorxeres. L'aparent caos esdevé neuròtic ordre. Apareix una percussió subtil acompanyada d'un obstinat Re al baix. Augmenta progressivament la intensitat, arribant al màxim i mantenint-se. Poc a poc es va reduint fins arribar a gairebé aturar-se…

Sentir olors, sensacions, veure colors, imatges, seqüències, reviure primaveres, estius, tardors, hiverns, èpoques distants, passats propers i futurs llunyans. La música és l'abstracció auditiva dels nostres sentiments. La música és la fressa de l'ànima, la llum que veu el cec. Una època: estiu. Un color : blanc.

Iván Cantero
cantero@sisifo.es

Molta merda

Molta merda

Com el títol d'aquesta secció indica, molta merda és el que hi ha al nostre voltant. És només a través de les nostres aficions que podem fugir per uns instants i fer que la nostra vida agafi cos i valgui la pena.

Crec que no és possible per a algú escriure sobre teatre si no forma part de la seva existència i el practica (d' una manera o altra), tal i com no es pot aprendre a utilitzar un ordinador correctament sense tenir-ne un a l'abast per experimentar-hi i anar millorant amb la pràctica.

La proposta d'aquesta secció és que ens endinsem al món del teatre. Aquests articles, per tant, podran estar dedicats a qualsevol època, dramaturg o obra que em desperti sensibilitats o inquietuds. Així mateix, la secció, que no tindrà cap mena d'ordre, no ha de ser vista com un curs de teatre ni intentarà tractar tots els aspectes ni contextos teatrals.

D'altra banda, vull aclarir que aquests articles normalment seran escrits en català. Dic normalment, perquè, segons el tema o obra escollida, aquesta secció podria aparèixer impresa en castellà o anglès. No serà elaborada ni en xinès ni en suahili ni en cap altra llengua, no per falta de ganes, sinó per falta de coneixements per part de l'autor.

Això és només el principi d'aquesta aventura teatral. No cal dir, que aquest espai està obert i pot ser modificat per qualsevol suggeriment, crítica o comentari per part dels lectors. Moltes gràcies, ja ens retrobarem el mes que ve. Només desitjar-vos molta merda, perquè realment la necessitem. I ara, sense més preàmbuls, declaro inaugurada aquesta secció.

Albert Pérez
perez@sisifo.es

A solas con el mundo

*Preso de la prisa paso una vida de prosa**

La muerte, pensamiento terrible,
porque no es más que un sueño,
y si ayer soñaste cualquier cosa
haz por no creértelo, porque
hoy hago poesía; mañana, prosa.

*Verso de Juan Ramón Jiménez

La noche

La noche, eterna confidente,
en mi camino, cada día,
convertida en trágica
por ausencia de colores,
por eso, también, mágica.

Recuerdos

El amor, corazón que recuerda,
el mayor sentir que hace no ver,
blando sobre cualquier mano,
si queréis mentir, decid de él:
sentimiento vano.

Albert Lladó
llado@sisifo.es

Cronopios propios

Prosa

Escribir sobre prosa tiene que ser, obligatoriamente, escribir metaprosa. Inventar metáforas, imágenes, comparaciones… Toda búsqueda de lirismos es la búsqueda de captar la belleza. Como si captar la belleza fuera posible…

La belleza es demasiado frágil, y es demasiado, a la vez, potente. Es una rosa blanca en medio de una tormenta. Es intentar salir del espacio y salir del tiempo. Es, por lo tanto, la utopía más utópica. Pero es esa inutilidad que toda esperanza necesita. La esperanza es, pues, creer en la posibilidad de lo imposible.

Buscar convertirte en un escritor eterno con la fuerza de un adjetivo calificativo significa ser consciente de lo que es un ser humano. La eternidad es un bonito invento. Pero un invento, en definitiva. Forzar el lenguaje, estirar la descripción, usar o abusar de la hipérbole. Qué más da. Toda prosa es, en realidad, metaprosa. Y los humanos somos, nos guste o no, futura carroña, futura descomposición.

Intentar reflejar, en unas líneas, la pérdida de nuestra inocencia, el sabor de tu sabor a vida, las olas de nuestros primeros días. Todo es en vano. Porque todo es vano. Tu pelito que me acaricia, nuestras butacas de cine viejo, los asientos traseros de tu viejo coche. Sólo es, ahora, parte de mi recuerdo, parte de mis noches alcohólicas. Sólo es prosa. Sólo es metaprosa.

Pensar en qué estarás haciendo ahora, en qué manos sucias te estarán dando mal amor, en qué lugar podríamos haber habitado. Todo es basura. Basura compuesta de fragmentos que reunidos, únicamente, sirven para confeccionar un triste relato patético como cualquier intento de lirismo de última hora. Ese recuerdo de sal y rosas, de vainilla y madera vieja, esa palpitación y ese beso de miel. Eso que, por desgracia, se convierte en mera prosa. Siempre.

Ruben Fayos
fayos@sisifo.es

Delirium tremens

"Saber perdonar és de savis. Poder rectificar, d'afortunats."

A. Ll.

www.sisifo.es

Revista Sísifo. Nº 8. Abril de 2006
Dipòsit legal: B-39550-2005
Direcció: Albert Lladó. Direcció adjunta: Adolfo Martín
Signen: David Ladó, Pilar Cobo, Francesca Viana, Iván Cantero, Albert Pérez, Ruben Fayos
Logo: Elisenda Pérez
Col·labora: Biblioteca M. Serra i Moret
Sísifo no es fa responsable dels continguts dels articles ni de les opinions dels col·laboradors.
Els articles, poemes, fotografies i il·lustracions d'aquesta revista són propietat dels seus autors. Queda totalment prohibida la còpia i reproducció dels mateixos sense consentiment.